

Επετειακή Εκδήλωση - Αφιέρωμα στις Γυναίκες της Εξόδου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας

© Γραφείο Τύπου Ι.Μ.Α.Α.

«Στεκόμαστε σήμερα ενώπιον μιας ιερής μνήμης. Στεκόμαστε μπροστά στις Γυναίκες της Εξόδου. Στεκόμαστε μπροστά σε μορφές που δεν ζήτησαν δόξα, δεν ζήτησαν αναγνώριση, δεν ζήτησαν να γραφτεί το όνομά τους στην ιστορία — κι όμως έγιναν ιστορία» ανέφερε μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός, κατά τον χαιρετισμό του στην επετειακή εκδήλωση που πραγματοποιήθηκε στην Ιερά Πόλη του Μεσολογγίου και ήταν αφιερωμένη στις ηρωίδες Εξοδίτισσες.

Σε άλλο σημείο του χαιρετισμού του τόνισε με έμφαση: «Η Έξοδος του Μεσολογγίου δεν ήταν μια στιγμή απελπισίας. Ήταν μια πράξη ελευθερίας. Ήταν μια συνειδητή επιλογή. Ήταν η απόφαση ενός λαού που προτίμησε να πεθάνει ελεύθερος παρά να ζήσει υπόδουλος. Και μέσα σε αυτή τη μεγάλη απόφαση, οι γυναίκες είχαν ρόλο καθοριστικό.

Οι γυναίκες δεν ήταν πίσω από τα γεγονότα. Ήταν μέσα στα γεγονότα. Έραβαν, περιποιούνταν, στήριζαν, ενθάρρυναν. Έδιναν κουράγιο όταν όλα έμοιαζαν χαμένα. Και όταν ήρθε η ώρα της μεγάλης απόφασης, δεν είπαν: «Σώστε εμάς». Είπαν: «Μαζί». Μαζί στον αγώνα. Μαζί στον κίνδυνο. Μαζί στην ελευθερία. Αυτό είναι το μεγαλείο τους».

Η επετειακή εκδήλωση με κεντρικό θέμα «Γυναίκες της Εξόδου με ταυτότητα» πραγματοποιήθηκε το Σάββατο 7 Μαρτίου 2026 στην αίθουσα εκδηλώσεων της Περιφερειακής Ενότητας Αιτωλοακαρνανίας, στην Ιερά Πόλη Μεσολογγίου. Αποτελούσε συνδιοργάνωση του Συλλόγου Γυναικών Μεσολογγίου «Θυσία» και του Λυκείου Ελληνίδων Βόλου. Η εκδήλωση ήταν ενταγμένη στη σειρά των επετειακών εκδηλώσεων της Ιεράς Μητροπόλεως Αιτωλίας και Ακαρνανίας για την επέτειο των 200 ετών από την Ηρωική Έξοδο της Φρουράς του Μεσολογγίου.

Στο πρώτο μέρος παρουσιάστηκαν ηρωίδες γυναίκες που συμμετείχαν στην Έξοδο του Μεσολογγίου.

Συγκεκριμένα:

Η κα Μαρία Σπανού, Πρόεδρος του Λυκείου Ελληνίδων Βόλου μίλησε για την ηρωίδα Εξοδίτισσα Τασούλα Γυφτογιάννη, για την οποία εκπόνησε και σχετική έκδοση με τίτλο: «Μικρό δοξαστικό».

Η κα Αγγελική Πέχα – Σπυροπούλου, Φιλολόγος μίλησε για την ηρωίδα Χρυσήδα Καραγγελέ – Κοτζακάρη ή Μπαγιώργα και

Η κα Αδαμαντίνη Ντυμένου – Βλαχοπούλου, Καθηγήτρια Γαλλικής Γλώσσας μίλησε για την Χρυσάνθη (Ξανθή) και την Ελέγκω Βορίλα.

Την παρουσίαση και την επιμέλεια είχε η κα Σοφία Μπακή, Φιλολόγος και Πρόεδρος του Συλλόγου Γυναικών «Θυσία», η οποία παρουσίασε το επετειακό μαντήλι του Συλλόγου, με θέμα την αρχοντική γυναικεία μεσολογγίτικη φορεσιά «Σέρσιγκας».

Στο δεύτερο μέρος της εκδήλωσης το Λύκειο Ελληνίδων Βόλου παρουσίασε καλλιτεχνικό πρόγραμμα με παραδοσιακούς χορούς.

Η βραδιά ολοκληρώθηκε με την ανταλλαγή αναμνηστικών δώρων, ενώ ο Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός προσέφερε σε όλους τους συντελεστές το επετειακό μετάλλιο που εξέδωσε η Ιερά Μητρόπολη για τους εορτασμούς των 200 ετών από την ηρωική Έξοδο του Μεσολογγίου.

Ακολουθεί ο χαιρετισμός του Μητροπολίτου Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνού:

«Στεκόμαστε σήμερα ενώπιον μιας ιερής μνήμης. Στεκόμαστε μπροστά στις Γυναίκες της Εξόδου. Στεκόμαστε μπροστά σε μορφές που δεν ζήτησαν δόξα, δεν ζήτησαν αναγνώριση, δεν ζήτησαν να γραφτεί το όνομά τους στην ιστορία — κι όμως έγιναν ιστορία.

Το επετειακό αυτό έτος, κατά το οποίο συμπληρώνονται διακόσια χρόνια από την Ηρωική Έξοδο του Μεσολογγίου, αποτελεί για όλους μας ευκαιρία όχι μόνο να θυμηθούμε, αλλά να στοχαστούμε. Και η Ιερά Μητρόπολις Αιτωλίας και Ακαρνανίας αισθάνεται ως ποιμαίνουσα Εκκλησία του τόπου αυτού ότι έχει χρέος να κρατά ζωντανή τη μνήμη, όχι ως απλή ανάμνηση, αλλά ως ζωντανή παρακαταθήκη.

Η Έξοδος του Μεσολογγίου δεν ήταν μια στιγμή απελπισίας. Ήταν μια πράξη ελευθερίας. Ήταν μια συνειδητή επιλογή. Ήταν η απόφαση ενός λαού που προτίμησε να πεθάνει ελεύθερος παρά να ζήσει υπόδουλος. Και μέσα σε αυτή τη μεγάλη απόφαση, οι γυναίκες είχαν ρόλο καθοριστικό.

Ας φανταστούμε για λίγο το Μεσολόγγι εκείνες τις τελευταίες ημέρες. Η πείνα είχε φτάσει στα όριά της. Οι άνθρωποι είχαν εξαντληθεί. Τα παιδιά έκλαιγαν από αδυναμία. Οι ασθένειες θέριζαν. Η πολιορκία ήταν ασφυκτική.

Κι όμως, μέσα σε αυτά τα τείχη, δεν κατέρρευσε η ψυχή. Γιατί υπήρχε η γυναίκα. Η μητέρα που μοίραζε το ελάχιστο φαγητό στα παιδιά της. Η σύζυγος που σκούπιζε τον ιδρώτα και το αίμα του αγωνιστή. Η κόρη που μεγάλωνε απότομα, πριν ζήσει την ανεμελιά της νιότης. Η ηλικιωμένη που προσευχόταν αθόρυβα, ζητώντας δύναμη από τον Θεό.

Οι γυναίκες δεν ήταν πίσω από τα γεγονότα. Ήταν μέσα στα γεγονότα. Έραβαν, περιποιούνταν, στήριζαν, ενθάρρυναν. Έδιναν κουράγιο όταν όλα έμοιαζαν χαμένα. Και όταν ήρθε η ώρα της μεγάλης απόφασης, δεν είπαν: «Σώστε εμάς». Είπαν: «Μαζί». Μαζί στον αγώνα. Μαζί στον κίνδυνο. Μαζί στην ελευθερία. Αυτό είναι το μεγαλείο τους.

Συχνά η ιστορία μιλά περισσότερο για τις μάχες και λιγότερο για τις καρδιές. Όμως η αλήθεια είναι ότι χωρίς τη γυναικεία παρουσία, χωρίς τη γυναικεία

αντοχή, χωρίς τη γυναικεία πίστη, το Μεσολόγγι δεν θα είχε αντέξει. Η γυναίκα κράτησε την οικογένεια όρθια. Και όταν η οικογένεια μένει όρθια, μένει όρθια και η κοινωνία.

Σήμερα μιλάμε πολύ για δικαιώματα, για ρόλους, για θέσεις. Οι γυναίκες του Μεσολογγίου δεν διεκδίκησαν ρόλους. Τους ανέλαβαν. Δεν ζήτησαν αναγνώριση. Έδωσαν μαρτυρία.

Μαρτυρία πίστης.

Μαρτυρία αξιοπρέπειας.

Μαρτυρία ελευθερίας.

Και αυτό είναι που συγκινεί περισσότερο: ότι μέσα στην απόλυτη δοκιμασία, δεν χάθηκε η ανθρωπιά. Δεν χάθηκε η αγάπη. Δεν χάθηκε η πίστη.

Αγαπητοί μου,

Η εποχή μας είναι διαφορετική. Δεν ζούμε πολιορκίες με όπλα. Όμως ζούμε πολιορκίες αξιών. Ζούμε αβεβαιότητα. Ζούμε μοναξιά. Ζούμε συχνά απογοήτευση. Η κοινωνία μας δοκιμάζεται από τον ατομικισμό, από την αδιαφορία, από την απώλεια προσανατολισμού. Γι' αυτό η μνήμη των Γυναικών της Εξόδου δεν είναι απλώς ιστορική αναφορά. Είναι πνευματικό μάθημα. Μας διδάσκουν ότι, η δύναμη δεν βρίσκεται στην εξουσία, αλλά στην αντοχή. Η ελευθερία δεν είναι δεδομένη, αλλά καρπός θυσίας. Η πίστη δεν είναι λόγια, αλλά στάση ζωής.

Μας καλούν να αναρωτηθούμε: Έχουμε κι εμείς σταθερή ταυτότητα; Ξέρουμε ποιές αξίες δεν διαπραγματευόμαστε; Είμαστε έτοιμοι να θυσιάσουμε κάτι για το κοινό καλό; Η ταυτότητα των Μεσολογγιτισσών ήταν ξεκάθαρη: πίστη στον Θεό, αγάπη στην πατρίδα, σεβασμός στην ανθρώπινη αξιοπρέπεια.

Θέλω στο σημείο αυτό να εκφράσω από καρδιάς τις θερμές μου ευχαριστίες προς όλους όσοι συνέβαλαν στην πραγματοποίηση της σημερινής εκδήλωσης.

Ιδιαιτέρως ευχαριστώ τον Σύλλογο Γυναικών Μεσολογγίου «Θυσία», την πρόεδρο κα Σοφία Μπακή, που με συνέπεια και αγάπη κρατά ζωντανή τη μνήμη της γυναικείας προσφοράς. Η δράση σας δεν είναι απλώς πολιτιστική. Είναι πράξη ιστορικής δικαιοσύνης.

Ευχαριστώ θερμά το Λύκειο Ελληνίδων Βόλου και ιδιαιτέρως την πρόεδρο την λίαν αγαπητή κα Μαρία Σπανού για την αποδοχή της προσκλήσεως μας, για την σημερινή της παρουσία και για το σημαντικό έργο που επιτελεί, διαφυλάσσοντας την παράδοση, την ταυτότητα και την πολιτιστική μας κληρονομιά. Ευχαριστώ θερμά και τις ομιλήτριες της αποψινής εκδηλώσεως, κα Αγγελική Πέχα -

Σπυροπούλου και την κα Αδαμαντίνη Ντυμένου - Βλαχοπούλου, οι οποίες μελέτησαν, ερεύνησαν και παρουσίασαν με σεβασμό τα ιστορικά στοιχεία. Ευχαριστώ όσους εργάστηκαν για την οργάνωση, τον συντονισμό, τη φιλοξενία, και την καλλιτεχνική πλαισίωση με τους παραδοσιακούς χορούς. Και πάνω απ' όλα, ευχαριστώ εσάς, όλους τους παρευρισκομένους, που αποδεικνύετε ότι η μνήμη παραμένει ζωντανή.

Η τιμή στις Γυναίκες της Εξόδου δεν τελειώνει με μια εκδήλωση. Συνεχίζεται στη ζωή μας. Τις τιμούμε όταν στηρίζουμε τη μητέρα. Όταν προστατεύουμε την οικογένεια. Όταν καλλιεργούμε την ενότητα. Όταν δεν επιτρέπουμε να χαθεί η πίστη και η ιστορική συνείδηση. Το Μεσολόγγι είναι σύμβολο. Και οι γυναίκες του είναι φως. Ας κρατήσουμε αυτό το φως αναμμένο. Ας αφήσουμε τη θυσία τους να μας διδάσκει. Ας πορευθούμε με πίστη, με αγάπη, με ευθύνη. Για να μπορούμε και εμείς, όταν έρθουν οι δικές μας δοκιμασίες, να σταθούμε όρθιοι.

Σας ευχαριστώ».

[Δείτε ΕΔΩ περισσότερες φωτογραφίες](#)